

והבדל הזה נקט בידך, שכל הממנים שלעיל, שמותם תלויים בפסירות, ולשמותיהם יש לכל אחד פסוק על שמו.

וכך המלאכים שפוסיהם סוסי אש, ומרכבותיהם אש, וקשתותיהם אש, ורמחיהם אש, וכל כלי הקרב שלהם אש - יסודם בגבורה, ומלאכי החבלה שהם אש - יסודם בגיהנם, ויש מלאכים שנאמר בהם עושה מלאכיו רוחות - יסודם בעמוד האמצעי, ויש מלאכים שהם מהמים של הרקיע, שנאמר בהם והמים אשר מעל השמים, מצד הימין - כלם עקרו למעלה, ואין מלאך שלא נמצא בו שם יהו"ה, שנמצא בכל מקום, כמו שהנשמה שנמצאת בכל איבר ואיבר, ומשום זה יש לאדם להמליך את יהו"ה בכל הפסירות ובכל הפסאות ובכל המלאכים ובכל איבר ואיבר של האדם, שאין מקום פנוי ממנו, לא בעליונים ולא בתחתונים, יהו"ה לא נקרא ביחוד של ארבע האותיות, אלא בעלת העלות שמיחד אותם, ומשום שהוא מיחד ארבע אותיות, נקראו בו יהו"ה ביחוד אחד יהו"ה אחד ושמו אחד, ומשום זה שם את אמונת ישראל בארבע האותיות הללו, ואת כל השמות שם פנויים לשם הזה, אין שם עד אין סוף ועד אין תכלית גדול ושליט מזה, למעלה עד אין סוף, ולמטה עד אין תכלית, כל החילות והמחנות ממנו פוחדים ומזדעזעים.

תקון שמונה וחמשים

בראשית ברא אלהי"ם, (היא) את, בת יחידה היא בת מלך פנימה, (היא) את האמה שלה, ועליה נאמר ויפל יהו"ה אלהי"ם

והאי כללא נקוט בידך דכל ממנן דלעיל שמעון דלהון תליין בספירן ושמעתהון כל חד את איה קרא על שם שמא דיליה.

וכך מלאכיא דסוסייהון סוסי אשא, ומרכבותיהן אשא וקשתותיהון אשא ורומחיהון אשא, וכל מאני קרבא דלהון אשא, יסודיהון בגבורה, ומלאכי חבלה דאנון אשא, יסודא דלהון בגיהנם, ואית מלאכיא דאתמר בהון (תהלים קד) עושה מלאכיו רוחות, יסודא דלהון בעמודא דאמצעיתא, ואית מלאכיא דאינון מפיא דרקיעא, דאתמר בהון (שם קמח ד) והמים אשר מעל השמים, מסטרא דימינא, כלהון עקריהון לעילא, ולית מלאכא דלא אשתפח ביה שם יהו"ה, דאשתפח בכל אתר, כגוונא דנשמתא דאשתפחת בכל אבר ואבר, ובגין דא אית לבר נש לא מלכא יהו"ה בכל ספירן, ובכל פרסין, ובכל מלאכין, ובכל אבר ואבר דבר נש, דלית אתר פנוי מניה לא בעלאין ולא בתתאין, יהו"ה לא אתקרי ביחודא דארבע אתוון אלא בעלת העלות דמיחד לון, ובגין דאיהו מיחד (דף צב ע"א) ארבע אתוון, ביה אתקריאו יהו"ה ביחודא חדא יהו"ה אחד ושמו אחד, ובגין דא שוי אמונה דישראל בארבע אתוון אלין, וכל שמעון שוי פנויין לשמא דא, לית שמא עד אין סוף ועד אין תכלית רברבא ושלטנא מן דא, לעילא עד אין סוף, ולתתא עד אין תכלית, וכל חיילין ומשריין מניה דחלין ומזדעזעין.

תקונא תמינא וחמשיין

בראשית ברא אלהי"ם (איה) את, בת יחידה איהי בת מלך פנימה, (איה) את אמתא דילה, ועלה אתמר (בראשית ב כא) ויפל

תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם וַיִּשָּׁן וכו', מַה זֶה וַיִּסְגֹּר? פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וַיִּרְיחוּ? וַיִּרְיחוּ סִגְרָת וּמִסְגֵּרָת, מַה זֶה וַיִּרְיחוּ? זֶה הַיֵּרֵחַ שֶׁהוּא הַגּוֹף שֶׁלָּהּ, הָאָמָה מִבַּת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִיא הַנִּקְדָּה שֶׁלָּהּ, סִגְרָת וּמִסְגֵּרָת מִבְּפָנִים כְּמוֹ זֶה: כ.

וּבְשִׁבְלָה נֶאֱמַר לַעֲמַת הַמִּסְגֵּרָת תִּהְיֶינָה הַטְּבָעוֹת וְגוֹמֵר, מַה זֶה הַטְּבָעוֹת? אֵלּוּ שְׁנֵי הָאֲזָנִים שֶׁל הַלֵּב, שֶׁהֵם עֲגָלִים כְּטְבָעוֹת, וְהַלֵּב הוּא לְשִׁמְאֵל, כִּף הַשְּׁלֶחָן צָרִיף לְשִׁמְאֵל, שְׁלֶחָן בְּצִפּוֹן. לְבָתִּים לְבָדִים, מַה זֶה לְבָתִּים? אֵלּוּ שְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב. מַה זֶה לְבָדִים? אֵלּוּ שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת, שְׁנֵיהֶם בַּחוּץ, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר וְהָיוּ תוֹאֲמִם מִלְּמַטָּה, שְׁנֵי כְּנָפֵי רֹאֵה, וַיִּחַדּוּ וְהָיוּ תַמִּים עַל רֹאשׁוֹ, וּמִשּׁוּם שֶׁשְּׁמִיעָה תְלוּיָה בַלֵּב, פֶּרְשׁוּהָ בַעֲלֵי הַמִּשְׁנָה הַלֵּב שׁוֹמֵעַ.

בֹּא וְרֹאֵה, נֶאֱמַר בַּצֶּלַע הָיוּ וַיִּקַּח, וְאַחֲרַיִךְ וַיִּכֶן יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם אֶת הַצֶּלַע. מַה זֶה וַיִּכֶן? אֵלֶּא כִּנָּה כְּנִיתִי בֵּית זָבֵל לָךְ וְגוֹמֵר, וְהַבֵּית בַּהֲפָנוֹתוֹ אֲכֹן שְׁלֵמָה מִסָּע נִבְנָה. שְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב, הֵם שְׁנֵי בְּנִינִים שֶׁל הַכְּתוּב הַזֶּה, זֶהוּ שְׁכָתוּב וְהַבֵּית בַּהֲפָנוֹתוֹ - זֶה בֵּית רֹאשׁוֹן, אֲכֹן שְׁלֵמָה מִסָּע נִבְנָה - זֶה בֵּית שְׁנִי, וְכִנְגָדָם אָמַר כִּנָּה כְּנִיתִי - שְׁנֵי בְּנִינִים, אֶחָד נִקְרָא הַכְּנִינִי שֶׁל הָאֵם הַעֲלִיֹנָה, וְהַשְּׁנִי הַכְּנִינִי שֶׁל הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה.

וְעוֹד וַיִּכֶן, לְשׁוֹן וְאַבְנָה גַם אֲנֹכִי מִמֶּנָּה, הַכְּנִינִי שֶׁל יְבוּס, וְכְמוֹ שֶׁהִנְקִדָּה הָיוּ הֵיא סְגוּרָה וּמִסְגֵּרָת, כִּף צָרִיכָה הִבַּת, שֶׁהִיא כְּתוּלָה, לְהִיּוֹת סְגוּרָה וּמִסְגֵּרָת בְּבֵית אֲבִיהָ, כְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה. וְתִרְדַּם הָעֵינָה, זֶה בַּת הָעֵינִי, סוּגְרָת וּמִסְגֵּרָת בְּעֵינִי, וְשִׁלְשָׁה גּוֹנִים סוּבְבִים אוֹתָהּ, וְעֲלֵיהֶם

יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם וַיִּשָּׁן וכו', מַאי וַיִּסְגֹּר, פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וַאֲמַר, וַיִּרְיחוּ סוּגְרָת וּמִסְגֵּרָת (יְהוֹשֻׁעַ טו), מַאי וַיִּרְיחוּ, דָּא אִיהִי יֵרֵחַ דְּאִיהִי גּוֹפָא דִּילָהּ, אֲמַתָּא מִבְּרַתָּא דְּמִלְכָּא, דְּאִיהִי נִקְוָדָה דִּילָהּ, סוּגְרָת וּמִסְגֵּרָת מִלְגָּאוֹ, כְּגוֹנוֹנָא דָּא כ.

וּבְנִינָה אֲתָמַר (שְׁמוֹת כה כז) לַעֲמַת הַמִּסְגֵּרָת תִּהְיֶינָה הַטְּבָעוֹת וְגוֹמֵר, מַאי הַטְּבָעוֹת אֵלֶּיךָ תֵּרִין אֲוִדְנִין דְּלָכָא דְּאִינוֹן עֲגוּלִין כְּטְבָעוֹת, וְלָכָא אִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא, הָכִי פְתוּרָא צָרִיף לְשִׁמְאֵלָא, שְׁלֶחָן בְּצִפּוֹן, לְבָתִּים לְבָדִים (שם), מַאי לְבָתִּים אִינוֹן תְּרִי בְּתֵי לָכָא, מַאי לְבָדִים אִינוֹן תְּרִין כְּלִיִּין, תְּרוּיָהוּ לָכָר, עֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (שם כו כד) וְהָיוּ תַאֲמִם מִלְּמַטָּה, תְּרִי כְּנָפֵי רֹאֵה, וַיִּחַדּוּ וְהָיוּ תַמִּים עַל רֹאשׁוֹ, וּבְגִין דְּשְׁמִיעָה תְלוּיָא בְּלָכָא, אֲוִקְמוּהוּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין הַלֵּב שׁוֹמֵעַ.

תָּא חֲזִי, אֲתָמַר בְּהֵאִי צֶלַע (בְּרַשִׁית ב כב) וַיִּקַּח, וְלָכָתֵר וַיִּכֶן יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם אֶת הַצֶּלַע, מַאי וַיִּכֶן, אֵלֶּא (מַלְכִּים א ח יג) כִּנָּה כְּנִיתִי בֵּית זָבֵל לָךְ וְגוֹמֵר, וְהַבֵּית בַּהֲפָנוֹתוֹ אֲכֹן שְׁלֵמָה מִסָּע נִבְנָה, תְּרִי בְּתֵי לָכָא אִינוֹן תְּרִי בְּנִינִין דְּהֵאִי קָרָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם ו ז) וְהַבֵּית בַּהֲפָנוֹתוֹ דָּא בֵּית רֹאשׁוֹן, אֲכֹן שְׁלֵמָה מִסָּע נִבְנָה דָּא בֵּית שְׁנִי, וְלָקְבָלִיָּהוּ אָמַר כִּנָּה כְּנִיתִי תְּרִין בְּנִינִין, חַד אֲתִקְרִיאת בְּנִינָא דְּאִימָא עֲלָאָה, וְתַנְיִנָא בְּנִינָא דְּאִימָא תַתָּאָה.

וְעוֹד וַיִּכֶן, לִישָׁנָא וְאַבְנָה גַם אֲנֹכִי מִמֶּנָּה (בְּרַשִׁית ל ג), בְּנִינָא דִּיבוּס, וְכִמָּה דְּהֵאִי נִקְוָדָה אִיהִי סוּגְרָת וּמִסְגֵּרָת, הָכִי צָרִיכָה בְּרַתָּא דְּאִיהִי כְּתוּלָה, לְמִיָּהוּ סְגוּרָה וּמִסְגֵּרָת בְּבֵית אֲבִיהָ, (שם כד) כְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה (שם כד טז), וְתִרְדַּם הָעֵינָה דָּא בַת עֵינָא,